

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal kvalifikationsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 15, litra c), udelukkende give beskyttelse i den undtagelsessituation, hvor graden af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt er så høj, at der er alvorlig grund til at antage, at en borger, der vender tilbage til det pågældende land eller i givet fald til det pågældende område, alene ved sin tilstedeværelse dér løber en reel risiko for den i artiklens litra c) omhandlede trussel? Og falder denne undtagelsessituation ind under begrebet »most extreme case of general violence« som omhandlet i dom N.A. mod Det Forenede Kongerige? ⁽²⁾

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

2) Skal kvalifikationsdirektivets artikel 15, litra c), fortolkes således, at også en mindre høj grad af vilkårlig vold end i den førnævnte undtagelsessituation, i forbindelse med en ansøgers personlige stilling og forhold, kan føre til, at der er alvorlig grund til at antage, at en ansøger, der vender tilbage til det pågældende land eller til det pågældende område, løber en risiko for den i dette litra omhandlede trussel?

Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

3) Skal der i denne forbindelse anvendes en glidende skala med en differentiering efter mulige niveauer af vilkårlig vold og det hertil hørende omfang af personlige forhold? Og hvilke personlige og individuelle forhold kan spille en rolle ved bedømmelsen foretaget af den kompetente myndighed og den nationale ret?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

4) Er kvalifikationsdirektivets artikel 15 opfyldt, såfremt en ansøger, der befinder sig i en situation, hvori der er tale om en mindre grad af vilkårlig vold end i den nævnte undtagelsessituation, og som kan føre bevis for, at han konkret er berørt på grund af (bl.a.) omstændigheder vedrørende hans personlige forhold, udelukkende meddeles subsidiær beskyttelse på grundlag af kvalifikationsdirektivets artikel 15, litra a) og b)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

⁽²⁾ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, 17.7.2008, CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam
(Nederlandene) den 24. november 2020 — E.K. mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Sag C-624/20)

(2021/C 128/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.K.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

1) Har medlemsstaterne kompetence til at bestemme, om opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF i sig selv er af midlertidig eller ikke-midlertidig karakter, eller skal dette afgøres efter EU-retten?

2) Såfremt en EU-retlig fortolkning skal finde anvendelse, er der [da] ved anvendelsen af direktiv 2003/109/EF ⁽¹⁾ forskel på de forskellige opholdsrettigheder på grundlag af afhængighedsforhold, der tilkommer tredjelandstatsborgere på grundlag af EU-retten, herunder den opholdsret på grund af et afhængighedsforhold, der tilkendes et familiemedlem til en unionsborger på grundlag af [direktiv 2004/38/EF], og opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF?

- 3) Er opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF, som efter sin art er afhængig af, at der består et afhængighedsforhold mellem tredjelandstatsborgeren og unionsborgeren og således af begrænset varighed, af midlertidig karakter?
- 4) Såfremt opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF er midlertidig, skal direktivets artikel 3, stk. 2, litra e), da fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national ordning, hvorefter kun indehavere af nationale opholdstilladelser er udelukket fra at erhverve status som fastboende udlænding som omhandlet i direktivet?

(¹) Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004, L 16, s. 44)

**Appel iværksat den 23. november 2020 af Arkadiusz Kaminski til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Anden Afdeling) den 23. september 2020 i sag T-677/19 — Polfarmex mod EUIPO — Kaminski**

(Sag C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Arkadiusz Kaminski (ved radcowie prawni E. Pijewska, M. Mazurek og W. Trybowski,)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Polfarmex S.A

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 28. januar 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Arkadiusz Kaminski bærer sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den
7. december 2020 — Europæisk arrestordre udstedt mod: X, den anden part: Openbaar Ministerie**

(Sag C-665/20)

(2021/C 128/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Europæisk arrestordre udstedt mod: X

Den anden part: Openbaar Ministerie (anklagemyndigheden)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, nr. 5, i rammeafgørelse 2002/584/RIA (¹) fortolkes således, at hvis en medlemsstat vælger at gennemføre denne bestemmelse i sin nationale ret, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed råde over en vist skøn ved sin afgørelse af, om fuldbyrdelsen af den pågældende europæiske arrestordre skal afslås?
- 2) Skal udtrykket »de samme forhold« i artikel 4, nr. 5, i rammeafgørelse 2002/584/RIA fortolkes på samme måde som det samme begreb i artikel 3, nr. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA og, hvis dette ikke er tilfældet, hvorledes skal begrebet i den førstnævnte bestemmelse da fortolkes?